

ростъ-та не съсипала прѣгавинѣ-тѣ на тѣло-то имъ: тѣтъ ся отдавали на веселы гостбы, и не неумѣренно. За тѣхъ — смртъ-та было единъ сладъкъ сънъ, а животъ-тѣ наслада отъ всички добрини. Земя-та раждала и произвождала безъ да и работять, и все, что давала тя богато. жителю-ты и си го дѣлили по между си братески.

Това поколѣніе така наѣлено съ такыва правдини, угаснѣло: всички, кои-то съставлявали това колѣнно слѣзли вѣтрѣ въ нѣдра-та на земї-тѣ, и станѣли покровителни духове на чловѣчество-то.

Жителю-ти на Олимпъ създали послѣ срѣбрьното колѣнно, много по-долне отъ прѣжне-то. Дѣтичество-то на тия новы жители на земї-тѣ траяло сто години. Майки-ты имъ гы отглядвали много разглезнено, а това гы правило клѣкавы и по тѣла и по душнѣ; а кога-то достигали на зрѣлъ възрастъ тїи потънявали въ удоволствія. Тїи забравяли да служять на божове-ты си и да имъ ся кланять. Юпитеръ прибрашъ и тѣхъ въ нѣдра-та на земї-тѣ та и тїи станѣли така земни духове по-долни отъ божове-ты на златното колѣнно. Юпитеръ послѣ искаралъ на свѣтъ мѣдно колѣнно. То били хора буйны, прыгави и всяко-ка на войнѣ. Тїи никакъ не сѣли жито. Срѣдца-та имъ били отъ тучъ (бропрѣзъ) и тїи били много горделиви и юнаци необорими. Тѣхно-то оржжие било отъ мѣдъ, кашцы-ты имъ мѣдны, и всички-ты имъ нѣчта мѣдны. Тїи загынѣли отъ свое-то си буйство и слѣзли въ адъ.

Кога-то ся доврьшило това колѣнно Юпитеръ го замѣнилъ съ едно друго по-праведно и по-добрестенно колѣнно отъ юнаци (херои). Отъ тѣхъ повече-